

ZARZĄDZENIE

Dnia 3 czerwca 2026 r.

Dnia 3 czerwca 2026 r. sędzia Sądu Najwyższego K.K., po zapoznaniu się z pismem K.P., sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 listopada 2025 r., sygn. akt II AKa 33/25, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 16 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 176/23,

nie stwierdzam podstaw do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 marca 2026 r. K.P. złożył wniosek o wznowienie postępowania, zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 listopada 2025 r., sygn. akt II AKa 33/25, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 16 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 176/23. Wskazał, że w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na zasiadanie w składzie Sądu I instancji – w roli Przewodniczącego składu orzekającego sędzi – sędzi, która miała zostać powołana na urząd sędziego Sądu Okręgowego w Olsztynie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3).

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego poczynawszy od uchwały trzech połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/20, OSNK z 2020 r., z. 2, poz. 7): „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), **jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach** (podkr. – SN), do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. Stanowisko to zostało powtórzone w późniejszych orzeczeniach Sądu Najwyższego, w tym zwłaszcza w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022/6/22) oraz zostało potwierdzone w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (zob. np. wyrok z dnia 22 lipca 2021 r. w sprawie *Reczkowicz przeciwko Polsce*, skarga nr 43447/19) oraz judykatach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zob. m.in. zob. wyroki TSUE w sprawach: C-585/18 i in., C-824/18, C-791/19, C-487/19). W kontekście analizowanej problematyki, jeżeli chodzi o sędziów sądów powszechnych, nie może być zatem mowy o jakimkolwiek automatyzmie, lecz należy wykazać okoliczności, które mogłyby rzutować na niespełnienie przez sąd orzekający z ich udziałem standardu niezawisłości i bezstronności. Tymczasem Sądowi Najwyższemu nie są znane okoliczności, które podważałyby posiadanie przez wskazanej we wniosku sędzi atrybutów niezawisłości i bezstronności, jak też nie wykazał ich sam skazany

Analiza akt sprawy nie pozostawia tymczasem wątpliwości co do prawidłowości składu Sądu I i II instancji. Jeśli chodzi o Przewodniczącą składu orzekającego w Sądzie Okręgowym w Olsztynie, to była nią sędzia X. Y., co do której Sądowi Najwyższemu nie są znane okoliczności, które podważałyby posiadanie przez wskazanej we wniosku sędzi atrybutów niezawisłości i

bezstronności, jak też nie wykazał ich sam skazany. Z uwagi na powyższe, zbędne było wyznaczenie wnioskodawcy obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania.

Na powyższe zarządzenie zażalenie nie przysługuje.

SSN Kazimierz Klugiewicz

[WB]

[r.g.]